

HÍVOM A CSALÁDOKAT

Júniusi levél

Kedves családjaink!

Kedves házas- és családcsoportok a plébániákon, egyesületekben, mozgalmakban és mindenütt!

Júniusban folynak a vizsgák, sok család központi problémája a gyerekek sikeres vizsgálója. Az élet próbatételei is vizsgák. A megpróbáltatásokban való helytállásunkkal, a küzdeni tudásunkkal, mások támogatásával nehéz helyzetükben adjunk példát. Törekedjünk a belső békére a mindennapokban jelentkező apró testi-lelki megpróbáltatások idején is.

Túl vagyunk a ballagásokon, zajlanak az érettségik, az egyetemeken és főiskolákon a szorgalmi idő befejeztével folynak a vizsgák. Izgulnak a diákok, drukkolnak a szülők: Te csak tanulj! Most nincs más dolgod, csak ezen legyél túl! Az érettségik, a felvételi vizsgák sorsdöntő események. Mindent latba kell vetni a sikerért! Mindenki fellélegzik, ha a fiatal túl van a vizsgáin. Miközben együtt izgulunk vizsgázó gyermekeinkkel, szembesülünk azzal a ténnyel is, hogy mi felnőttek is vizsgázunk, csak hogy vizsgaidőnk sohasem ér véget, életünk állandó vizsgakészület és vizsga.

A tanulás, a felkészülés magától a Mestertől sem volt idegen: „Annak ellenére, hogy ő volt a Fiú, a szenvedésből engedelmisséget tanult.” (Zsid 5,8) Tudásunkról csak akkor adhatunk számot, ha előtte szorgalmasan tanultunk, gyakoroltunk. Hiába vagyunk tehetségesek, hiába kaptunk talentumokat, ha nem forgatjuk őket, elenyésznek, haszontalanná válnak. (Vö. Mt 25, 14-30) Az élet vizsgáira folyamatos önneveléssel, testünk, szellemünk és lelkünk, egész emberségünk fejlesztésével készülhetünk fel. Létünket, önmagunkat szeretnénk megformálni. Erre hív bennünket II. János Pál pápa is: „inkább kell »lennünk«, mint »tennünk!«” (NMI 15), erre bátorít Shakespeare is Hamletjében: „...Mindenek fölött / Légy hű magadhoz: így, mint napra éj, / Következik, hogy ál máshoz se léssz. / Isten veled: áldásom benned ezt / Érelje meg majd.”

Ha belelapozunk a Bibliába, rengeteg olyan jelenettel találkozunk, ahol az ember próbának, vizsgának vettetik alá. Az evangéliumi gazdag ifjú elbukott a vizsgán, mert önmagánál jobban szerette a vagyonát (Lk 18, 22-25), Lévi viszont kiállta a próbát, vagyona helyett a szeretet Mesterét választotta (Mk 2, 13-15). A tékozló fiú egy bukás után „pótvizsgára” jelentkezett apjánál, bátyja azonban nem állta ki a próbát, nem tudott megbocsátani, mert nem volt elég nagy a szeretete (Lk 15, 11-32). Az esztelen gazdag, aki azért akarta a vagyonát gyarapítani, hogy magát egészen az élvezeteknek szentelhesse, rosszul szerette önmagát, hiszen megfeledkezett a lét igazi értelméről (Lk 12, 16-21).

A keresztyén ember vizsgáinak épp az ad értelmet, hogy nem a vak végzet önkénye készletre számításra. Tud mindig felfelé nézni, tudja, ha eljön a sok kis vizsga után a nagy vizsga órája, ki és mit fog számon kérni tőle. Így válnak a hétköznapi apró próbái készületté az utolsó nagy vizsgára, a végítéletre. Az életet nem lehet megúszni vizsgák nélkül. Akár sikerrel, akár kudarccal végződnek, használjuk fel tapasztalatait, gazdagodjunk általuk. Amíg élünk, sohasem hihetjük, hogy ez volt

életünk utolsó vizsgája. Újabb és újabb vizsgák következnek, lehet, hogy nehezebbek. Ha úgy érezzük, nehéz a vizsga, ha úgy látszik, alulmaradunk, ne adjuk fel, sohase próbáljunk kitérni előle. Lássuk meg benne önmagunk kipróbálásának, a bennünk lévő jó és értékes kibontakoztatásának lehetőségét. Életünk vizsgáit így már nem kívülről ránk kényszerített eseménynek, nem balszerencsének, nem titokzatos gonosz hatalmak, vagy vak véletlenek művének tekintjük, hanem meglátjuk bennük az értelmeset, a jót. Nem félünk, nem aggódunk miatta. Értelmet adunk neki. Jézus látását próbáljuk megtanulni, aki az utolsó vacsorán a rá váró szenvedésre utalva így szól: „Most dicsőült meg az Emberfia, és Isten megdicsőült benne (Jn 13,31) Ha úgy éreznénk, hogy bennünket még nem ért megpróbáltatás, biztosak lehetünk, hogy vár ránk. Az marad felül, aki, mint Jézus, bátran, konkrét feladatként felvállalja a próbatételt: „azért jöttem,... hogy annak akaratát tegyem, aki küldött engem.” (Jn 6, 38)

Az élet vizsgáin a legfontosabb vizsgakérdés a főparancsról szól. Arról kell számot adnunk, tudunk-e hűségesek lenni önmagunkhoz, hogyan szeretjük önmagunkat, embertársainkat és Istent.

Isten előtt vizsgázunk pl. kudarcban és örömben. Gyakori a kísértés, hogy a sikert magunknak, a kudarcot Istennek tulajdonítsuk. Vigyázzunk, hogy ne legyünk olyanok, mint az a parasztember, aki a jó termés feletti örömben büszkén húzza ki magát, mondván: ezért a jó termésért megdolgoztam; s ha nem jó a termés, akkor úgy véli, az Isten tagadta meg tőle a gazdag aratás örömét. A bajban az emberek vagy imádkoznak, vagy káromkodnak. Mind a kettő Isten felé irányul, az előbbi beléje kapaszkodik, az utóbbi meg feléje üt. Próbára tesz a siker is, könnyen válunk elbizakodottá, fölényessé, és a sikeres ember szerepében tetszelegve megfélemlítjük a háláról, azokról, akik a sikerhez hozzásegítettek. Merjünk minden vizsgánkban Istenben bízva, bátran és reménykedve tevékenykedni, de sohase gondoljuk, hogy közreműködésünk nélkül juthatunk túl a vizsgán. „Imádkozzál és dolgozzál!”

Beszélgétek meg a családban, a baráti körben, közösségeitekben hogyan vizsgáztatnak kapcsolataink? A személyek, vagy a tárgyak állnak értékskálánkon legelöl? Hogyan állunk helyt, ha csalódunk gyermekeinkben, ha terveink nem valósulnak meg, ha megálmodott karrierünk megbicsaklik? Mennyiben teszi próbára a betegség mind a beteget, mind környezetét! Kevésbé értékes ember-e a beteg? Mihez kell nagyobb türelem, a szenvedés, vagy a szenvedő elviseléséhez? Hogyan viselik el az idősebbek az öregedéssel járó bajokat, s hogyan viszonyulnak a fiatalabbak a gyengülő öregekhez? Generációs kapcsolataink is vizsgáznak ilyenkor!

Legyünk annak is tudatában, hogy a végső vizsgán majd magukat a kapott talentumokat kéri számon tőlünk, eredményeinket azokhoz mérik és nem mások sikerei, vagy sikertelenségei szolgáltatják a mércét!

Beszélgessetek, gondolkozzatok, és legyetek a szeretetből jelesre vizsgázva jellé a mai világban!

Bíró László
a MKPK családreferens püspöke,
a Magyar Katolikus Családegylet elnöke